

9. jun 2008 kl. 09:13

Vad kæler for de fotografiske detaljer

Signe Vad viser os fremmedgjorte mennesker i en blanding af natur og forbrugersamfund. Hun er bedst, når billedet bliver større end sit budskab.

Af [Torben Sangild](#)

Det er nat i byen, og i det øde højhuskvarter ses kun en række hvidklædte mennesker foran et socialt boligbyggeri. De har tilsyneladende beskyttelsesdragter på, som arbejdede de på et radioaktivt laboratorium. Men deres adfærd strider imod den, man normalt finder hos folk i beskyttelsesdragt.

De opfører sig nærmere som unge mennesker, der hænger ud, som børn, der leger og danser, som et forelsket par med hinanden i hånden. På grund af mørket, dragterne og de manglende ansigter er stemningen i billedet foruroligende.

Der er en anelsesfuldhed, som ikke går op i en simpel metafor, og det er det bedste billede på Signe Vads udstilling, 'While We Swallow Deception'.

Digital manipulation

Vads widescreen-fotostater fyldes af sammenstød mellem forskellige verdener, skabt gennem digital manipulation. Hun kæler for billedernes fotografiske detaljer, som ofte er smukke – ikke mindst træerne i værket 'The Desert', hvor teksturen af de mange grene i sig selv er et landskab for øjet.

Foran disse træer er en smal, gold ørken, hvorpå menneskene går i små grupper, som turister på sightseeing. Men der er ingen bus; menneskene synes strandet foran den uigennemtrængelige skov.

Man er sjældent i tvivl om manipulationen; dertil er billederne for stiliserede. Dog er illusionen gennemført i serien 'Are You Listening To Me', så man godt kunne tro, at der faktisk var dumpet nogle kæmpe hvide kugler ned i byen om natten.

Ingen nye vinkler

Man får så at vide, at disse kugler handler om overvågning, og i et vindue skriver kunstneren, at hun bliver indigneret over at læse aviser, fordi vi lever i en uretfærdig verden. Det er her, udstillingen viser sig fra sin svageste side.

Ikke fordi kritikken af forbrugerisme, overvågning og selvtilstrækkelighed ikke er relevant, men fordi den er ganske udbredt i kulturkritikken og debatten i forvejen, og fordi Vad ikke følger nye vinkler eller indsigter til diskussionen.

At skildre forbrugerisme ved at flytte mennesker på supermarkedetsindkøb ud i en skov er sjovt, men rammer ikke nye indsigter i en tid, hvor friværdiklasseskel er mere påtrængende end dagligvarehandel.

Fællesskab og isolation

Heldigvis er mange af billederne større end deres budskab, i den forstand at de rummer

gåder, stemninger og en særlig, fotografisk poesi, der i sidste ende har langt mere kritisk potentiale end alle paroler, fordi billederne kan forvirre og forundre os.

Som de dansende mennesker i beskyttelsesdragter på en græsplæne midt om natten, der bliver ved med at besøge og berøre denne anmelder, fordi de udtrykker noget, jeg ikke kender det endelige svar på, men som handler om fællesskab og isolation. Om at se en overraskende, social situation, man ikke forstår og ikke kan blive en del af. Her bliver uroen nærværende og er ikke længere en påstand.

iBYEN synes

Læserne synes [Giv din vurdering](#)

Printet fra www.ibyen.dk tirsdag 10. jun 2008

Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug.

Artiklen kan findes på adressen:

<http://ibyen.dk/kunst/anmeldelser/article520722.ece>